

בשבילך סא

לTORAH וחסידות

ויל"ע ח' חסידי מודז'יז ברכונות כ"ה מרוז אדמו"ר שליט"א

חשוון תשפ"ה

פרשת חי שרה

גלוון ר'ב שנה ה'

בשביל המערכת

מיתרי הלב האדיש

ראיתי אותו שם, כרגיל, יושב. ידו הימנית אחזה בקשת, ידו השמאלית בכינור, הסנטר תומך גם הוא. והמיתרים, הם נעו מכמושפים. ממשימים צלילים מרטיטים, מעיריים ננים חבריים בסתמי הנשמה. אין אפשר להעתלם, בלתי אפשרי שלא להזיל דעתה. והזלתי. עובדה שמשך דקה וחצוי טושטו ענייני במסך של רטיבות.

הכנר הזה, הוא מה אומן! והוא לא היחיד כאן, על מנת התזומות המורחתה שהתקנסה כאן במיוחד לכבוד חתונת הפאר. לצידו ישב החצוצרן, מניע את אצבעותיו ואת סימפוני ריאוטי, נושא את הצלילים המענגנים והמעוררים ביתו. והחותפים העדינים, וכלי ההקשה, והגיריטה האקוסטית שהשלימה מרבד נוסף במנגינה. וחיליל הצד שהרעיד את הלב בקסמו שובה הלב, והקלרינט שחתר עד ל עמוק הקשהמה.

לא שיר פשוט הם מנגנים כתע. א' הייליגע ניגון. הנוכחים כולם שומטים את מולוגותיהם ואת אומצת הבשר הגדולה כפסנתר הכנף שעל הבמה. איש איש בתورو מתנווע, עוצם עיניהם, זונח את הבל העולם הממלאים את האולם המפואר, שכוחה הין הוא נמצא, דבק בתווי הקודש שהלחנו לפני יותר ממאתיים וחמשים שנים, לא נס ליחם עד עצם היום הזה.

המלחרים עוצרים את המאהלים, המאהלים גם הם קופאים על מקומות, המחותנים עוזבים את המאהלים, המאהלים גם הם מפטיקים להתרוצץ. הניגון שבת את הכלול.

ואני, אני מוצא זמן להתבונן עליו. על הנר הנר. האומן בעל השם.

אני יידע אם יהודי הוא. נראה כמו עולה מחבר העמים, שער ארוך כסוף אסוף בדמותה בגומיה. לבוש בהיליפט סט, ייחד עם כל התזומות.

הידים שלו מנגנות. הנסטר גם הוא כפוף על הכנינו. אבל הלב? הנשמה? הוא רנה מנתק. לא נמצא כאן. השיר הזה לא נגע בו. זה מוז.

כי זו לא שיתה התעוררות בשפת היידיש. גם לא 'גראמען' שבדי להתרגש יש להזכיר את הסב שעילינו כתבו השורה.

זה ניגון? וזה שfat הלב וה נשמה?ומי בעולם לא מבין בתויים? איך יתכן שנחוא, דווקא הוא מכולם, שלא ספק הינו אחד האומנים המוביילים בהרכב, שרווי המזיקה ונימי הרגש החבויים גלויים לפניו - הוא מאנוטק מכל הסיפור?

הוא, שמשמעו את הניגון, שמעורר את כולם בקטעי הסולו המרטיטים, הוא מנוטק? אפליו לא עוזם עניינים? אידיש?

ואז הבנתי. הבנתי את ההבדל. בין כל הנוכחים באולם, שבאו להיות חלק, שמקשים להיות חלק, לבינו - שرك מחפש להרוויח את אלף ומאותים השקלים שלו - ולהתקדם הלאה.

הוא לא רוצה את ההתרgesות. הוא לא מחפש להתחבר. הוא מעוניין לעמוד מן הצד.

ומשקרים, גם הניגון המעוור ביותר - לא יעוזו כאן. הצלילים הקסומים ביותר - לא ישכנעוו להצטרכף למוגל הקסם.

הוא לא רוצה להיות חלק. ולא ידע מדוע, ובאייה הקשר, אבל פתאום חשבתי גם על המנגינה הקסומה של 'יידי תורה'.

وابאותו רגע החלהות, לא עוד: מהיום, אני הילך מהמנגינה!

על רשות

ר'ק

ויע"א

פרשת חי שרה

ביטול והשותות להשיית

והיו חי שרה וכורי חי שרה (כג, א).

אמו"ר זוק"ל, דברמת יש להבין, ליכנס בביטחון של אברהם מפני גמולת חסדים אמרתו, לא יצחק הוא ביחס מידת הדין הגבורה, וכן דכתיב (א, ג) 'ופחד יצחק וכו', ועוד שם (לק): 'מי ימליל גבורותיך ד' א' דלעיל וכו' ע"ש ובכמה דוחות כוונת. ואכן מידת הדין של יצחק היה רק על הגון של השתחווות ולפי מראות העין מבחן, עניין הפוטו (חפלת הימים הנוראים) נאנפ' נקמה סתנו יושר, דרך לרצון הבורא, אז אני את דכא, [אםנים הענן ביטול רצון הבורא, כיון שהוא יש בפניהם עצמו ורבו בועלם. אבל בשיטוט של יושר ורומיים, אף על פי שציחק היה מידת הדין כוונת הזוהר הק' דאיו דינא קשיא דלעיל, כלומר, רק לעילא ממעל לו בלבשו היה דינא קשיא, עכדה'ק]. נתבלט אצל רצון הבורא ית"ש]. ואבל יש דרך לשון השתוות, והא, 'שווית' ה' לנגיד תמד' שהוא לשון השתוות, של מה שעשו הש"ת' רצון הבורא, שאין לו רצון כלל מה שעשו הש"ת' רצון הבורא ית"ש. ולגדו תמיד, ע"כ הוא בבחינת 'שווית' שיש לו השתוות ואין לו רצון כלל, רק רצון הבורא ית"ש, הוא רצונו. וזה עובדות הצדיקים כתעת. (חמדת דוד)

שמירת שבת

ואברהם זkan בא בימים וה' ברך את אברהם בכל (כד, א).

בכל וומו לשבת דמייקריא 'כל', משום 'ד'אייה' מקרוֹא דכל ברקאן, ואת אברם בכל עם הכלל בגנטמירה שבת. ובא לרמז דקים אברם אבינו כל התורה אפילו ערivo רבשליון, אתה לאשמעין אפילו שבת, דברך קשו בספרים, כדי נימא דקדום מתן תורה היה לאבות דין נח, איך שמר אברהם את השבת, הלא בן נח שבת חיב מיתה.

וכן כתיב באלייז'ר 'המושל בכל אשר לו', ואמר א"ז הדבר ישראל זוק"ל, דאותיות אשר עניין עבר שבת לפישוקות לאותיות שבת, אל"ך לפני הב"ת דשבת, שי' לפני התו"י דשבת, ורי"ש לפניש"ז דשבת, והוא רמז שקיים אברם אבינו אפילו ערובי תבשליון בימים טוב שחל בערב שבת. ולפי זה אפשר לפרש בטעם סמיכות 'כל' לשילוחות אליעזר במצוות זוגנו של יצחק, לנו דשידור התינווקות מותר בשבת, והוא נמי בכל חפצי שמי המתוירות בשבת, דכיאתא בגمراה שבת (א). ואמר א"ז הדבר ישראל זוק"ל ב בשבת ליכא מיד' דשות, אלא או מצואה או איסור, וחוץ שמי הינו מיד' דמותה, כמו שפירש ר' לענין לדומו כן, יידיע בשעה שנולד אדם משביעין אותו הוא שיהיה באמת, כמו שאמרם (בתפילה י'ובא לאיו) 'ונתן לנו תורה אמת', וכשבא לעולם אמת ותורת אמת בידיו או זקן מן השבעה האמורה.

זה שמרמז ואמר או זקנה מאלתי כי TABOAL אל משפחתי, והוא או זקנה מאלתי כי TABOAL תבאו אל משפחתי, יידיע בשעה שנולד אדם משביעין אותו תניוקות ללםדו אומנו. ועד ש לומר בטעמא דמלתא, דשבת היא בת זוגה של כנסת ישראל וכל עניינה של לימות, ואדם לא娥 חשיב בלתי שלם (נהלת ד) ולגל גופה.

השלמת חסר בגבורה

אותה הוכחה לעבדך ליצחק (כד, ב'). ופירש"ז: ראייה היא לו שתהא גמולת חסדים וכדי היא ליכנס בביתו של אברהם וכו', ע"ש. והק' כ"ק (דברי ישראל)

הנה"ח יעקב הורה רסקל שליט"א
ונג"ש בישתנו נחלתך

הערות פסחים ב-1

כל הנכנס לפתחה של מסכת פסחים מתוודע מיד למחוקקת הראשונה בין רשי" ותוס' בטעם מצות בדיקת חמץ בער"פ, דרש"י מבואר כדי שלא יעבור על ביל יראה ובל ימצא ומשמעו דהוא **דאורייתא** ותוס' חולק עלייו וכותב דעתם הבדיקה מדרבנן שמא יבו' לאכלו, וחמור משאר איסורים שהרי איןו בודל מהם כל השנה.

ובטעם **דפלייגי תוס'** על רשי" מבואר בתוס' כשהוא מקדים בגמי' שכבר למדנו. והרי מחוייבים לבטל החמץ אמרין בדף ו' הבדיקה צריך שיבטל, ובדף ד' אמרין דמדאורייתא בכיטול בעלמא סגי, ומס' **טוס'** אמראי הצריכו חכמים בדיקה כלל. וצ"ע דהרי הקדים תוס' להדי' טעם רשי" שהבדיקה מן התורה משומש בלבד יראה וא"כ היה לס'ים קושיתו דאיך כתב רשי" טעם הבדיקה משומש בלבד יראה והרי אין כבר בלבד יראה שמן התורה סגי בכיטול, ומחייב מכך' לעשות ביטול.

ובאמת בר"ן סי'ים בנוסח זה הקושיה ולא כמו שס' **טוס'** ואמאי הצריכו חכמים בדיקה שלכא' אין זה קושיה על רשי".

ונראה לומר דידי'ו חידוש התוס' בסוכה דף ג'. על מה אמרין במשנה דהיוشب רוכו בסוכו ושלחו נאות בטור הביתי לר"ש לא יצא ידי' חובתו דחי'ישין שמא יישר אחר שלחנו דמעשה רב' יוחנן בןchoronin שהה שעשה לך' וכי', ואמרו לו אם כן הייתה נוהג לא **קיימת מצות סוכה מימיר** דהכוונה שמן התורה לא יצא דיש' כח לחז'ל לעקו' דבר מן התורה וגם כאן ממשום הגזירה שמא יישר נחשב כאלו לא אצל בסוכה.

אבל הר"ן בפרק עברי פסחים על דברי המשנה רבנן גמליאל אומר כל שלא יצא קרואי אבל לא יצא ידי' חובתו דהכוונה שלא יצא קרואי אבל בודאי מן התורה יצא, וכן בסוכה שאמרו לו לא קיימת מצות סוכה הכוונה שלא קיימה קרואי אבל בודאי יצא, הרי **שפלייגי תוס'** והר"ן בגדגר גיריה דרבנן לתוס' עקרו המוצה מן התורה ולהר"ן לא עקרו רק אסרו לעשות כן.

ולפי'ז יש לבאר דיקון תוס' באופן נפלא זה ודאי ידע תוס' לשיטתו בסוכה דחו"ל לא יצא שישمر רדק על הבוטול ויש להם כח לעקו' דבר מן התורה ולכן מי שעשה רק בוטול עקרו הדבר ונחשב **כעובר מון התורה על בל יראה** ודיקון תוס' באופן נפלא זה ודאי הצריכו חכמים בדיקה והינו מאיזה סיבה ראוי חז'ל עד כדי כך לעקו' בוטול ולגרם ליהודי לעבור על דאורייתא אבל הר"ן לשיטתו דאין כח לחז'ל לעקו' דבר מן התורה הקשה על רשי" בלשון אחר כפשו'ו דלאחר בוטול ליא' ביל יראה ואיך כתוב רשי" דבלי' בדיקה עובר על דאורייתא של ביל יראה וביל ימצא.

הר"ג יצחק שלמה פיינטנש שליט"א
נכ"ז בקהלתנו וראש מיל' הורה

בשבילי ההלכה

ברכת הברקים והרעמים (א)

א. מפלאות הבריאה שישנם עננים שכשר הם נפגשים זה בזה נעשה קול המולה גדולה הנקרה רעם ויצא בשערת הנקרה ברך והם נשמעים ונראים בכל העולם', ובמציאות הברך והרעם יוצאים ייחודי אלא שלמראה העין נראה קודם הברך, ורק אח"כ נשמע קול הרעם²

ב. על הברך ועל הרעם - מעיקר הדין מברך על כל אחד מהם עושה מעשה בראשית, ואם ירצה מברך על כל אחד מהם שכחו וגבורתו מלא עולם³. ג. ונגגו שתჩילה מברך על הברקים עושה מעשה בראשית⁴, ואח"כ מברך על הרעים שכחו וגבורתו מלא עולם⁵.

לא ראה הברך ושמע קול רעם תחילת⁶ מברך עושה מעשה בראשית, ואם רואה ברך אח"כ מברך אז שכחו וגבורתו מלא עולם. ד. ראה ברך וטעה ובירך עליו שכחו וגבורתוכו, ואח"כ שמע קול רעם מברך שב שכחו וגבורתוכו, וכן אם שמע קול רעם וטעה ובירך עליו עושה מעשה בראשית ואח"כ מברך שב שכחו וגבורתו שב עושה מעשה בראשית⁷. ה. שמע רעם וראה ברך כאחד מברך על שניהם ברכה אחת עושה מעשה בראשית, ואם בירך שכחו וגבורתו וכו' יצא⁸.

1. להשכיל גודל פלאי הש"י"ת בבריאות העולם, הנה בಗמרא (ברכות נט). מיתינתן כמה שיטות אמרוים מה הם הרעים, ולבאר הדברים עתיק מש"כ בספר הברית פ"ג וז' ערך עתגה אגיד לך בפי דעת החוקרים האחרונים בו והם אמרו שסביר הדבר הוא כאשר תזה לפעמים הענינים מאד חס ויבש העלה מן הארץ אשר אמר בז' חלק גפרית, הנה את חקוניה בן האמת הדבר, כי כל משכיל על דבר מצא בצל להכיר ובמעט הבחנה, להפריד ענני הרעם מענני הגוף בזולת הרעם, כי העבים של הרעם יתראו שחורות כעורב מוחמתת חלקו הגרפית המקובצים בהם, אף גם האoir אשר בעת היא קישה על ברך לחוד שיבורך אח"כ על רעם ע"ש.
2. ובבאיור ברכה זו כתוב הא"ר בשם האבודרום ז"ל ברוך שכחו = הנוטן כח לטבע, וגבורתו מלא עולם = להראות כחו של יציר בראשית כדי שיראו מלפני עכ'ל, והוא מושחתת על דברי הגמורה ברכות נט. אמרו ר' אלכסנדר אמר ר' יהושע בן נבאו רעמים אלו לפרש עקרומיותם בבבל שנאמר שיראו מלפני עכ'ל. 6. בספר הרבנית שם כתוב ז"ל אמרנו מושחתת על דברי הגמורה ברכות נט. אמר ר' יהושע בצל רעם וקורל רעם בעבטים וקורל גודל ביל ראות הברך בצל, הוא מפני שהבקיע בעבטים ישיציאו ראש היה מעבר השני של הענן כלפי מעלה נגד השמים ותעל האש אמן הצד מימינו אש או משמאלו ולא יגה שבבבב אשו אל המקום אשר האדם עומד עלי, כי הענינים יציצו חוש הראות וubits סטר לו, מה שאין כן הקול שלא יהיצו שום מחיצה בפנוי עכ'ל.
7. דהא מעיקר הדין יכול לברך על שנייהם עושה מעשה בראשית או שכחו וגבורתו מלא עולם, מ"ב ס'ק א' וכ"ל הערא א', ואינו יוצא ברכת אחת על שניהם דהא יש מצות השבח על כל אחד מהם בע"פ.
8. מג' א"ס'ק א', וכ"כ המ"ב ס'ק ה', אמן הא"ר ס'ק ד' כתוב נ"ל דיל' מברך על שנייהם דהא הבריה בידו א"כ יכול לומר שיבורך על אחד שיבורך על אחד דיש עשרה מושחות, וועל כי מון הלחוב מן אש יציא ברכך עד כי ישמע קול רעם וברקים ואש הירחיה בכח ובקל עיש גודל וכו', והרי קולות אויר העולם הסמוך לעננים ושילכים וידחים ופיצים, וככה' עשה בכל האיר בחלק אחר חלק עד כי ישמע קול שאון מטר מצונן, והצהנה אשר בענין המטר החם יותר במקומות צ'ר, ויתנו צ'ר זה בז'ה ויעבר אליו באלה עד כי התהממו ותלהבו אש להבה וברגע שמלתלה מתפשט האיר המסוגר עד מאד וישר העב ויפיצ ענן על צ'ר ויציא הירחיה בכח ובקל עיש גודל וכו', והרי קולות אויר העולם הסמוך לעננים ושילכים וידחים ופיצים, והוא השם ושם תרעד בעצמות תנוועטה את חלקו האיש והקל רוץ מאנקה הרשא גודלה הגודלה הגודלה תונת מהש, ועל כי מון הלחוב מן אש יציא ברכך עד כי ישמע קול רעם וברקים, ואותו האיר לנגעה כמראה אש הנראה יקרא בשם ברך, וקול מוליה גודלה הנשמע יקרא בשם רעם, ושניהם מקום אחד באו וברוגע אחד מתחווים ענני' האיש והקל רוץ מאנקה הרשא גודלה הגודלה הגודלה תונת מהש, ועל כי מון הלחוב מן אש יציא ברכך עד כי ישמע קול רעם וברקים, ואותו האיר לנגעה כמראה אש הנראה יקרא בשם ברך, והב' הא"ר ס'ק ד'.
2. בספר הברית שם כתוב ז"ל אל אפס, נחליה נהיה ברוך ואחרין כן נשמעו הרעם, ואחר האש קול, לפ' ישמע השמע מהאהר תיר להגען לאיז שמעת מוחוש הראות שהוא מוחיר במלאתו מאד, ולכן גם העמד מוחוש בהרבה רואה אף הוא תחילת דח' ר' שאנין פלא ברכות כה'ל' וא"כ' הראב'ן כה'ל' אש בעורות כמראה הפלדים עכ'ל, וכ' הראב'ן ס' ר' שאין רעם בל' ברך, והב' הא"ר ס'ק ד'.
3. בטור ושו"ע ס' רכ"ז ס' מאבוד ז"ל ועל הברקים ועל הרעים וכו', על כל אחד מאל או ברוך ראה הברה ואליך'ו מלך העולם עושה מעשה בראשית, ואם ירצה אמר ברך אתה ה' אלקינו מלך העולם שכחו וגבורתו מלא עולם.
4. ומברך תחילת על הברך שהוא מתראה קודם לעניין

הופיע פרוספקט תוכניות יודעי תורה' חורף תשפ"ה

להשיג בבתי החסידים

חדש בעמוד הכהיליה! חידה שבועית נושא פרסים

פתרון חידת פרשת וירא

בערב 5 - 5 לימודים לכך שאיסור חמץ מתחילה בערב פסח.
מ-1 יוצא 3 - מאחד הלימודים (ר"ע) יוצאים 3دينם.
למוציא 30+20=50 - מהייתו של "לך" ל"ך" לומדים שוגם بلا ימצא שלך אי אתה רוואה, אבל אתה רוואה וכו'.
בעין 2 - 2 לשונות האם צריך לרבות דבר הגורם לממון כשהוא בעין.
לשלק 2 - 2 לשונות בהמת ארנונה האם ביכול לסליק פטור.
היכר 3 - 3 דרכי היכר לחמצץ ביו"ט: כופה kali, של נカリ י' טפחים, של הקדש לא צריך.
לשואל הכלל 16 - הבדל של 16 יום בין דעת רבנן לדעת רב"ג מאיימת שואלים ודורשין.
שלא ישכח פחות-18 למרות שכול היה לבטל בשעה ששית, מקדים 18 שעות כדי שלא ישכח, ומיד
checkbox מבטל.

הזוכה בהגרלה: הר"ר ישראל שמעון ליפשין הי"ז, ירושלים

כתב היחידה לפרשת חי שרה

"כשנזכר את הדיבור שאינו ראוי לדיבור הרاوي - קיבל בשלישי את שאינו קרב,
ונרמז במקום אחר בש"ס - כסדרומה לשאינו ראוי, הרי הוא מום - כמבואר בבבורה".
ניתן להשיאור פרצות עד ליום ראשון בשעה ששית, מקדים 18 שעות כדי שלא ישכח, ומיד
בין הפוטרים תיערך הגרלה על 100 ש"ח.

שהשמחה במעולם

הר"ח מרזכי קריימלובסקי שליט"א ב"ג
בחנסן בני ישראל לדין לעילתו"ט
הר"ר אלעזר קורנדורקסל הר"ז בוגת שמש
בחנסן בני ישע"י לעולתו"ט

הר"ג אביגנעם פוסטובסקי שליט"א ב"ג
לאירוסי הבן

הר"ח חיים אשר קריימלובסקי שליט"א
בחנסן הננד לוילתו"ט

לע"ז
דרבנית הצדקה
מרת רבקה ולטא
בת רה"ח רבי חיים משה קוזע ע"ה
אה"ר הרבARTH אמר אש"ז
לב"ע נמרחן תשל"ט

הזכים בהגרלה בשובר קנין ע"מ 150 ש"

הר"ב אורי בקרירות הי"ז אשדוד
הר"ב אברהם נולדמן הי"ז אשדוד
הר"ב יצחק ואב גולדטקי הי"ז אשדוד
בוגריה השבעה דפי ב-ב
יגרלו 6 וכוכב ב-ב 150 ש"

נא להתפלל ולהעתיר רחמים כפר
על בת צביה
רבקה בת צפורה בריבינציג
לפואה שלמה כתך שא חלי עמי ישראל

02-649-3362		
לשונית שיעורים בעמוד יומי במקצת פסחים מפי הרה"ג אוריאל רושברג שליט"א		
36		
1 שיעור יום ג'פת	2 שיעור מקוצר	3 שיעור סיכום שבועי
4 שיעור הערות	5 הקלטות הערות	9 שיעור מסכת וככה

תורתינו וברכותינו נתנות לאלו שנדרבו חוצאת הגלויות

לע"ז הר"ח יהודה מאיר בר' יצחק ול' קריימלובסקי נלב"ע כ"ג החשוון תשנ"ג הונצח ע"י בני הר"ח חיים אשר והר"ח משה דוד שליט"א	נתרם ע"י הר"ר אלעזר קורנדורקסל הי"ז לכבוד השמחה הש羅ה במעונו בחנסן בני ישע"י לעילתו"ט שמחה חבר מצחה תתקיים בע"ה ביום ה' באולמי מן אברהם בן איש חי 7 ב"ש	נתרכז ע"י הר"ח שמואל אליהו קריימלובסקי שליט"א לרגל שמות החלאה לבנו אברהם אליעזר נ"ז יה"ר שירו ורב נתת רקדושה מכל יצ"ח
לע"ז הר"ר מרדכי מאיר בר' משה דוד ז"ל כסטנובים נלב"ע כ"ח טבת תשפ"ד הונצח ע"י בני הר"ר אריה הי"ז	לע"ז הר"ר אליהו עקיבא בר' דוד ז"ל טילדור נלב"ע כ"ח אדר"א תשפ"ד הונצח ע"י בני הר"ר אברהם יעקב הי"ז	לע"ז הר"ר יהודה בר' מאיר אליעזר ז"ל רוטנברג נלב"ע ט"ז טבת תשפ"ד הונצח ע"י בנו הר"ח אוריאל שליט"א